

Βρυξέλλες, 6.6.2018
COM(2018) 398 final

2018/0222 (NLE)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1588 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στις 2 Μαΐου 2018, η Επιτροπή υπέβαλε την πρότασή της για το επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ) (COM(2018) 321 final). Βάσει αυτού, η Επιτροπή προτείνει μια σειρά οριζόντιων και τομεακών χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ, ανταποκρινόμενη στις νέες προκλήσεις και συνεχίζοντας παράλληλα τις επιτυχημένες καθιερωμένες δραστηριότητες.

Η παρούσα πρόταση τροποποίησης του εξουσιοδοτικού κανονισμού της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις (κανονισμός (ΕΕ) 2015/1588 του Συμβουλίου) έχει ως στόχο να βελτιωθεί η αλληλεπίδραση αυτών των χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Θα δώσει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει στοχοθετημένες τροποποιήσεις των ισχυόντων κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, ώστε οι εθνικοί πόροι —μεταξύ άλλων και από τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία που τελούν υπό εθνική διαχείριση— και τα κονδύλια της ΕΕ που τελούν υπό την κεντρική διαχείριση της Επιτροπής να μπορούν να συνδυαστούν όσο το δυνατόν πιο ομαλά, χωρίς να προκαλείται στρέβλωση του ανταγωνισμού στην ενιαία αγορά της ΕΕ.

Ο σκοπός των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις είναι να διασφαλίζεται ότι οι δημόσιες δαπάνες δεν στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό μεταξύ των εταιρειών στην ενιαία αγορά της ΕΕ, με βάση τρεις θεμελιώδεις αρχές:

- Κοινό συμφέρον: οι δημόσιες δαπάνες θα πρέπει να εξυπηρετούν γενικούς στόχους πολιτικής, όπως είναι η τόνωση των επενδύσεων, η εκπαίδευση και κατάρτιση, η περιφερειακή συνοχή, η έρευνα και ανάπτυξη, η βελτίωση των ψηφιακών δικτύων, καθώς και των δικτύων μεταφορών και ενέργειας, και η καταπολέμηση της ρύπανσης και της κλιματικής αλλαγής.
- Προσθετικότητα: οι δημόσιες δαπάνες θα πρέπει να καλύπτουν ένα κενό, όχι να παραγκωνίζουν ή απλώς να αντικαθιστούν τις ιδιωτικές επενδύσεις.
- Οικονομική αποδοτικότητα: οι δημόσιες δαπάνες δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια που είναι αναγκαία για την επίτευξη του στόχου πολιτικής.

Τα κονδύλια της ΕΕ που τελούν υπό την κεντρική διαχείριση της Επιτροπής και τα οποία δεν υπόκεινται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών (όπως το COSME, το Ορίζων Ευρώπη ή το πρόγραμμα Ψηφιακή Ευρώπη) δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Ωστόσο, όταν τα κράτη μέλη χορηγούν πρόσθετη εθνική χρηματοδότηση σε ένα έργο, παρέχουν ένα χρηματοδοτικό μέσο που υποστηρίζεται από κονδύλια της ΕΕ τα οποία τελούν υπό κεντρική διαχείριση, ή συνεισφέρουν πόρους, επί των οποίων διατηρούν ορισμένο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας, σε κεφάλαιο που τελεί υπό κεντρική διαχείριση, οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις ισχύουν για το μέρος της χρηματοδότησης που υπόκειται στη διακριτική ευχέρεια κράτους μέλους.

Ομοίως, τα κράτη μέλη έχουν μεγαλύτερο έλεγχο επί κονδυλίων της ΕΕ στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης, όπως συμβαίνει στην περίπτωση των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων (ΕΔΕΤ), συμπεριλαμβανομένου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), καθώς και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ). Επομένως, αυτό το είδος χρηματοδότησης αντιπροσωπεύει κρατικούς πόρους κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ και υπόκειται σε έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων.

Στο πλαίσιο αυτό, η κατάλληλη σύνδεση μεταξύ των κανόνων για τα κονδύλια της ΕΕ και των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις είναι σημαντικό να διασφαλίζει τον καλύτερο δυνατό αντίκτυπο του ΠΔΠ και να αποτρέπει άσκοπες περιπλοκές. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό σε περιπτώσεις στις οποίες ένα έργο χρηματοδοτείται από κονδύλια της ΕΕ που τελούν υπό την κεντρική διαχείριση της Επιτροπής, καθώς και από κονδύλια που τελούν υπό τον έλεγχο των κρατών μελών. Προκειμένου να απλουστευτεί η αντιμετώπιση των καταστάσεων αυτών για τα κράτη μέλη, τους ενδιαμέσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και τους φορείς υλοποίησης έργων, οι κανόνες για τα κονδύλια της ΕΕ και οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις θα πρέπει να χαρακτηρίζονται από συνέπεια. Γι' αυτόν τον λόγο οι προτάσεις της Επιτροπής σχετικά με τα κονδύλια της ΕΕ ενσωματώνουν ορισμένες βασικές αρχές ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, όπως η ανάγκη οι κρατικές παρεμβάσεις να είναι συμπληρωματικές προς την ιδιωτική χρηματοδότηση και να μην την παραγκωνίζουν. Οι εν λόγω αρχές θα πρέπει να αναπτυχθούν περαιτέρω και να καθοδηγούν την υλοποίηση. Και γι' αυτό επίσης, ταυτόχρονα, η Επιτροπή προτείνει την περαιτέρω απλούστευση των σχετικών κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις.

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2017/1084 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2017¹, (γενικός κανονισμός απαλλαγής κατά κατηγορία — ΓΚΑΚ) διαδραματίζει βασικό ρόλο στο πλαίσιο αυτό. Κηρύσσει ορισμένες κατηγορίες ενισχύσεων συμβατές με την εσωτερική αγορά και δίνει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν μέτρα ενίσχυσης άμεσα χωρίς προηγούμενη έγκριση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Τρεις είναι οι τομείς στους οποίους οι τροποποιήσεις του ΓΚΑΚ θα μπορούσαν να βελτιώσουν την αλληλεπίδραση των χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.

Εθνική χρηματοδότηση σε συνδυασμό με τα μέσα του Ταμείου InvestEU

Η Επιτροπή υπέβαλε σήμερα την πρότασή της για το νέο Ταμείο InvestEU², ένα ενιαίο σύνολο κανόνων για όλα τα χρηματοδοτικά μέσα και τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό στο πλαίσιο του επόμενου προϋπολογισμού της ΕΕ. Με την πρόταση εξασφαλίζεται ότι η Επιτροπή θα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην επιλογή των υποστηριζόμενων έργων και προγραμμάτων σύμφωνα με το κοινό συμφέρον της ΕΕ, καθώς και ότι η δημόσια στήριξη θα συμπληρώνει τις ιδιωτικές επενδύσεις, θα είναι διαφανής και τα αποτελέσματά της θα αξιολογούνται. Ο σχεδιασμός του Ταμείου InvestEU ενσωματώνει ήδη βασικές αρχές για τις κρατικές ενισχύσεις. Μόλις οι εν λόγω αρχές μεταφραστούν σε αρκούντως σαφείς κανόνες σχετικά με τις δραστηριότητες του Ταμείου, θα είναι αναγκαίες μόνο περιορισμένες πρόσθετες απαιτήσεις περί κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του ανταγωνισμού στην ενιαία αγορά, όταν πόροι κράτους μέλους συνδυάζονται με πόρους της ΕΕ στο πλαίσιο του Ταμείου InvestEU. Βάσει των ανωτέρω, οι σχετικές απαιτήσεις περί κρατικών ενισχύσεων θα μπορούσαν να καθοριστούν στον ΓΚΑΚ, σε συνδυασμό με έναν κανονισμό για το Ταμείο InvestEU και τις επενδυτικές κατευθυντήριες γραμμές του Ταμείου InvestEU που περιλαμβάνουν τις αναγκαίες διασφαλίσεις. Μια τέτοια τροποποίηση του ΓΚΑΚ θα μπορούσε να απαλλάξει τις χρηματικές ροές των κρατών μελών που διοχετεύονται μέσω του Ταμείου InvestEU ή που υποστηρίζονται από το Ταμείο InvestEU από την υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης στην Επιτροπή βάσει των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, εξασφαλίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο μια εξορθολογισμένη και αποδοτική εκτέλεση του Ταμείου InvestEU.

Έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία

¹ ΕΕ L 156 της 20.6.2017, σ. 1.

² COM(2018)439.

Η Επιτροπή υπέβαλε επίσης σήμερα την πρότασή της για το πρόγραμμα Ορίζων Ευρώπη³. Στο πλαίσιο της εν λόγω πρότασης, ορισμένα ερευνητικά έργα μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) μπορούν να λάβουν την ετικέτα «Σφραγίδα Αριστείας». Για τούτο απαιτείται να αξιολογούνται από την Επιτροπή ως «εξαιρετικά» και να είναι επιλέξιμα με βάση τις αυστηρές απαιτήσεις των ενωσιακών κανόνων για χρηματοδότηση από την ΕΕ, ενώ ο μόνος λόγος για τον οποίο δεν θα μπορούν ουσιαστικά να χρηματοδοτηθούν είναι οι δημοσιονομικοί περιορισμοί του ταμείου της ΕΕ. Θα μπορούσε να επιτραπεί σε τέτοιου είδους έργα να εξασφαλίζουν το σύνολο της χρηματοδότησής τους από τα κράτη μέλη (μεταξύ άλλων και από τα διαρθρωτικά ταμεία), χωρίς να απαιτείται προηγούμενη έγκριση από την Επιτροπή. Ο σχεδιασμός της πρότασης Ορίζων Ευρώπη της Επιτροπής όσον αφορά τα έργα με «Σφραγίδα Αριστείας» και το σχετικά περιορισμένο ύψος της χρηματοδοτικής στήριξης αίρουν τυχόν προβλήματα ανταγωνισμού.

Ομοίως, όσον αφορά τα έργα ΕΑΚ που αξιολογούνται και επιλέγονται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για το Ορίζων Ευρώπη και τα οποία χρηματοδοτούνται από κοινού από το Ορίζων Ευρώπη και τα κράτη μέλη (μεταξύ άλλων και από τα διαρθρωτικά ταμεία), όταν συμμετέχουν τουλάχιστον τρία κράτη μέλη, θα μπορούσε να επιτρέπεται να υλοποιούνται χωρίς πρόσθετη αξιολόγηση βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων για το μέρος της χρηματοδότησης που προέρχεται από τα κράτη μέλη. Αυτό θα είναι δυνατό επειδή οι κανόνες για τα έργα που είναι επιλέξιμα για στήριξη από το Ορίζων Ευρώπη —όπως έχει σχεδιαστεί στην πρόταση της Επιτροπής— αίρουν τυχόν προβλήματα ανταγωνισμού, ειδικότερα επιβάλλοντας την απαίτηση τα έργα να καλύπτουν στόχους κοινού συμφέροντος της ΕΕ και να αντιμετωπίζουν σαφώς προσδιορισμένες ανεπάρκειες της αγοράς.

Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία

Για πολλά έτη, η προώθηση της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας (ΕΕΣ) αποτέλεσε σημαντική προτεραιότητα στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής της ΕΕ. Σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, τέτοιου είδους έργα μπορούν ήδη να λάβουν στήριξη μέσω δημόσιων πόρων. Τα τελευταία έτη, η Επιτροπή απέκτησε σημαντική πείρα όσον αφορά τα μέτρα ενίσχυσης που αποσκοπούν στην προώθηση έργων ΕΕΣ. Ως εκ τούτου, θα μπορούσε να εξεταστεί το ενδεχόμενο περαιτέρω επέκτασης του πεδίου εφαρμογής των μέτρων ενίσχυσης που επιτρέπονται βάσει του ΓΚΑΚ.

Συνεπώς, η νομική βάση του ΓΚΑΚ, δηλαδή ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/1588 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της ΣΛΕΕ σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων (κωδικοποιημένο κείμενο) («εξουσιοδοτικός κανονισμός»)⁴ πρέπει να τροποποιηθεί, ώστε να μπορέσει η Επιτροπή να συμπεριλάβει όλα τα κατάλληλα μέτρα στον ΓΚΑΚ μετά από διαβούλευση με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, καθώς και με τη συμβουλευτική επιτροπή των κρατών μελών.

1. ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Ο εξουσιοδοτικός κανονισμός δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να κηρύσσει, μέσω κανονισμών, ορισμένες κατηγορίες κρατικών ενισχύσεων συμβατές με την κοινή αγορά και μη υποκείμενες στην υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ. Στις εν λόγω κατηγορίες περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, οι ενισχύσεις προς ΜΜΕ, οι ενισχύσεις για την έρευνα και ανάπτυξη ή οι ενισχύσεις για την

³ COM(2018)441.

⁴ EE L 248 της 24.9.2015, σ. 1.

προστασία του περιβάλλοντος. Η Επιτροπή προτείνει τώρα να προστεθούν δύο επιπλέον κατηγορίες.

Η πρόταση να συμπεριληφθούν **δύο νέες κατηγορίες** στον εξουσιοδοτικό κανονισμό παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εγκρίνει *απαλλαγές* κατά κατηγορία, με τον καθορισμό σαφών κριτηρίων συμβατότητας, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτόν ότι οι επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών είναι περιορισμένες. Με τη θέσπιση των εν λόγω *απαλλαγών* κατά κατηγορία θα είναι δυνατό να απλουστευτούν σημαντικά οι διοικητικές διαδικασίες για τα κράτη μέλη και την Επιτροπή με βάση σαφώς καθορισμένους εκ των προτέρων όρους συμβατότητας. Ωστόσο, η πρόταση συμπερίληψης νέων κατηγοριών στον εξουσιοδοτικό κανονισμό δεν συνεπάγεται άμεση *απαλλαγή* αυτών των κατηγοριών, ούτε σημαίνει ότι όλα τα μέτρα σε μια κατηγορία θα τυγχάνουν *απαλλαγής* κατά κατηγορία στο σύνολό τους.

Νέες κατηγορίες που προτείνεται να συμπεριληφθούν στον εξουσιοδοτικό κανονισμό

Χρηματοδότηση των κρατών μελών η οποία διοχετεύεται ή υποστηρίζεται από χρηματοδοτικά μέσα ή εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό της ΕΕ που τελούν υπό την κεντρική διαχείριση της Επιτροπής

Η σημασία των χρηματοδοτικών μέσων και εγγυήσεων από τον προϋπολογισμό της ΕΕ για την παροχή στήριξης σε ευρύ φάσμα τομέων αυξήθηκε τα τελευταία έτη. Πρόκειται, μάλιστα, να αυξηθεί ακόμη περισσότερο με βάση το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο μετά το 2020. Οι προτάσεις της Επιτροπής για τα χρηματοδοτικά μέσα και τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό της ΕΕ που τελούν υπό την κεντρική διαχείριση της Επιτροπής περιλαμβάνουν σημαντικές διασφαλίσεις για την αποφυγή αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Επιπλέον, κατά κανόνα προκαλούν μικρότερη στρέβλωση του ανταγωνισμού από τις επιχορηγήσεις ανάλογου ποσού, διότι συνήθως αφορούν μικρότερα ποσά ενίσχυσης. Για παράδειγμα, μια μη σύμφωνη με την αγορά εγγύηση για δάνειο ύψους 100 εκατ. EUR συνεπάγεται, κατά κανόνα, μόνο ένα ποσό ενίσχυσης ίσο με τη διαφορά μεταξύ μιας σύμφωνης με την αγορά προμήθειας εγγύησης και της πραγματικής προμήθειας εγγύησης που κατέβαλε ο δικαιούχος, η οποία είναι σημαντικά χαμηλότερη από το συνολικό ποσό των 100 εκατ. EUR.

Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να δοθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να *απαλλάσσει* κατά κατηγορία τις ενισχύσεις που παρέχονται με χρηματοδότηση από τα κράτη μέλη, η οποία διοχετεύεται περαιτέρω ή υποστηρίζεται από χρηματοδοτικά μέσα ή εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό της ΕΕ που τελούν υπό την κεντρική διαχείριση της Επιτροπής, εφόσον πληρούνται ορισμένοι όροι. Σύμφωνα με την πείρα της Επιτροπής, η ευθυγράμμιση αυτών των ενισχύσεων με τους όρους που ισχύουν για τα χρηματοδοτικά μέσα ή τις εγγυήσεις του προϋπολογισμού της ΕΕ που τελούν υπό κεντρική διαχείριση, όπως εφαρμόζονται από τους οργανισμούς της Ένωσης, διασφαλίζει ότι οι ενισχύσεις που παρέχουν τα κράτη μέλη δεν προκαλούν σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και ότι είναι δυνατό να καθοριστούν σαφείς όροι συμβατότητας για τις εν λόγω ενισχύσεις.

Ενισχύσεις για την ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία

Για πολλά έτη, η προώθηση της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας (ΕΕΣ) αποτέλεσε μείζονα προτεραιότητα της πολιτικής συνοχής της ΕΕ. Η στήριξη προς ΜΜΕ όσον αφορά έξοδα που προκύπτουν στο πλαίσιο έργων ΕΕΣ *απαλλάσσεται* ήδη κατά κατηγορία βάσει του ΓΚΑΚ.

Επίσης, στις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα 2014-2020⁵ και στο τμήμα του ΓΚΑΚ για τις περιφερειακές ενισχύσεις περιλαμβάνονται ειδικές διατάξεις για τη χορήγηση περιφερειακών ενισχύσεων για επενδύσεις από επιχειρήσεις όλων των μεγεθών. Αυτό σημαίνει ότι η Επιτροπή έχει αποκτήσει σημαντική πείρα όσον αφορά τα μέτρα ενίσχυσης που αποσκοπούν στην προώθηση έργων ΕΕΣ. Επομένως, είναι σκόπιμο να δοθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να απαλλάσσει κατά κατηγορία τη χρηματοδότηση που παρέχεται για τη στήριξη τέτοιων έργων.

2. ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Η παρούσα πρόταση συνδέεται στενά με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και με τα διάφορα προγράμματα δαπανών που προτείνει η Επιτροπή.

Η πρόσθετη εθνική χρηματοδότηση για έργα τα οποία υποστηρίζονται από κονδύλια της ΕΕ που τελούν υπό κεντρική διαχείριση συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Η παρούσα πρόταση έχει ως στόχο να διευκολύνει τον συνδυασμό αυτών των κρατικών πόρων με τα χρηματοδοτικά μέσα και τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό της ΕΕ που τελούν υπό την κεντρική διαχείριση της Επιτροπής, προκειμένου να παρασχεθεί ασφάλεια δικαίου, ενώ παράλληλα θα διασφαλιστεί ότι οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού θα παραμείνουν περιορισμένες.

Η προώθηση έργων ΕΕΣ αποτέλεσε σημαντική προτεραιότητα για την πολιτική συνοχής της ΕΕ για πολλά έτη και θα διευκολυνθεί περαιτέρω από την παρούσα πρόταση.

3. ΝΟΜΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ

• Νομική βάση

Νομική βάση της παρούσας πρότασης είναι το άρθρο 109 της ΣΛΕΕ, βάσει του οποίου το Συμβούλιο δύναται να εκδίδει κάθε αναγκαίο κανονισμό, ιδίως για να καθορίζει τους όρους εφαρμογής του άρθρου 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ και τις κατηγορίες ενισχύσεων που εξαιρούνται από τη διαδικασία αυτή. Το Συμβούλιο πρέπει να αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, μετά από πρόταση της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

• Επικουρικότητα και αναλογικότητα

Η πρόταση εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Ως εκ τούτου, δεν εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας.

Η πρόταση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου της και είναι συνεπώς σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

• Επιλογή των νομικών πράξεων

Προτεινόμενη νομική πράξη: κανονισμός.

Ο κανονισμός είναι η μόνη ενδεδειγμένη νομική πράξη για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1588.

⁵ ΕΕ C 209 της 23.7.2013, σ. 1.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1588 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 109,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁶,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/1588 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων⁷ εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να κηρύσσει, μέσω κανονισμών, ορισμένες κατηγορίες ενισχύσεων συμβατές με την εσωτερική αγορά και μη υποκείμενες στην υποχρέωση κοινοποίησης του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
- (2) Τα κονδύλια της ΕΕ που τελούν υπό κεντρική διαχείριση, δηλαδή τα κονδύλια υπό άμεση ή έμμεση ενωσιακή διαχείριση (με εξαίρεση τα κονδύλια στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης με τα κράτη μέλη), στηρίζουν ολοένα και περισσότερο δραστηριότητες προς το κοινό συμφέρον της ΕΕ μέσω χρηματοδοτικών μέσων ή εγγυήσεων από τον προϋπολογισμό και, ως εκ τούτου, έχουν ιδιαίτερα χρήσιμη συμβολή στην ανάπτυξη και τη συνοχή. Θα πρέπει να δοθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να κηρύσσει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη, οι οποίες διοχετεύονται ή υποστηρίζονται με χρηματοδοτικά μέσα ή εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό που τελούν υπό κεντρική διαχείριση, συμβατές με την εσωτερική αγορά και μη υποκείμενες στην υποχρέωση κοινοποίησης. Σύμφωνα με την πείρα της Επιτροπής, οι ενισχύσεις αυτές δεν προκαλούν σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, δεδομένου ότι ευθυγραμμίζονται με τους όρους που ισχύουν για τα σχετικά χρηματοδοτικά μέσα ή τις εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό, όπως εφαρμόζονται από τους οργανισμούς της Ένωσης, και μπορούν να καθοριστούν σαφείς όροι συμβατότητας.

⁶ ΕΕ C της , σ. .

⁷ ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 1.

- (3) Η προώθηση της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας αποτελεί σημαντική προτεραιότητα της πολιτικής συνοχής της ΕΕ. Θα πρέπει να δοθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να κηρύσσει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ενισχύσεις που χορηγούνται για έργα ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας συμβατές με την εσωτερική αγορά και μη υποκείμενες στην υποχρέωση κοινοποίησης. Σύμφωνα με την πείρα της Επιτροπής, οι ενισχύσεις αυτές έχουν μόνο περιορισμένες επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και μπορούν να καθοριστούν σαφείς όροι συμβατότητας.
- (4) Συνεπώς, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1588 του Συμβουλίου θα πρέπει να επεκταθεί, ώστε να συμπεριλάβει τις εν λόγω κατηγορίες ενισχύσεων.
- (5) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/1588 του Συμβουλίου θα πρέπει επομένως να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1588, προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«xv) χρηματοδότηση που διοχετεύεται ή υποστηρίζεται από χρηματοδοτικά μέσα ή εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό της ΕΕ που τελούν υπό κεντρική διαχείριση, όταν οι ενισχύσεις έχουν τη μορφή πρόσθετης χρηματοδότησης που παρέχεται μέσω κρατικών πόρων·

xvi) έργα που υποστηρίζονται από ενωσιακά προγράμματα στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*